

O Nouă Filosofie Europeană privind Reziliența și Redresarea. Mecanismul de Redresare și Reziliență și Impactul asupra Statelor Membre.

Mihaela Daciana Natea^{1*}

¹Universitatea de Medicină, Farmacie Știință și Tehnologie George Emil Palade din Târgu Mureș. Gheorghe Marinescu 38, Tg Mureș, Jud Mureș România.

Rezumat: UE oferă diferite fonduri statelor membre pentru investiții și dezvoltare în infrastructură, guvernare, economie și societate. Acestea sunt orientate către prioritățile UE și necesitățile naționale, oferind șansa statelor membre și statelor partenere de a se adapta la noile provocări. Pandemia de COVID 19 a testat statele, societățile și economiile și scos în evidență nevoi care anterior ocupau un rol mai puțin important în finanțarea UE. Mai mult, statele europene aveau nevoie de soluții personalizate pentru contextul post-criză, care să le ajute să se recupereze rapid din efectul domino generat de pandemie. Toate acestea au fost cumulate în Mecanismul pentru Redresare și Reziliență, care, pe baza planurilor naționale, oferă fonduri pentru o redresare rapidă și investiții în sectoare cheie. Mecanismul a scos la iveală o întreagă filozofie în abordarea rezilienței și redresării, întrucât, chiar dacă statele au urmat aceleași reguli în elaborarea planului, ele au orientat fondurile pentru diferite investiții, reforme sau activități. Prezentul articol analizează modul în care statele și-au canalizat planurile de reziliență și de redresare, deoarece acestea oferă diferite filozofii în abordarea recuperării și rezilienței.

Cuvinte cheie: Politicile UE, Pactul Verde, Mecanismul de redresare și reziliență, securitatea națională, reziliența

Clasificare JEL:

© 2021 Publicat de revista ACTA MARISIENSIS, SERIA OECONOMICA, Editura University Press Târgu Mureș, sub egida Universității de Medicină, Farmacie, Știință și Tehnologie George Emil Palade din Târgu Mureș, România.

*Autor de corespondență: Mihaela Daciana Natea
email: natea.d.mihaela@gmail.com

1. PERSPECTIVĂ ASUPRA MRR

Mecanismul de Reziliență și Redresare (MRR) a fost creat ca un instrument pentru contracararea efectelor crizei pandemice. El include două elemente cheie: Recuperare și Reziliență. Primul concept nu este unul nou și pune mici dificultăți într-o abordare practică. Au existat numeroase crize economice sau sociale în istorie iar setul de măsuri aplicate acum se bazează pe experiențele trecute. Însă, conceptul de reziliență este mai complicat și mai complex, deoarece există o mulțime de definiții iar termenul este întrebuințat în multe domenii. În practică fiecare stat îl aplică într-un mod diferit. Chiar dacă conceptul poate fi identificat în politicile internaționale și documentele programatice naționale, utilizarea sa practică este uneori mult mai mult un concept care sună bine decât un set de reguli clare. Astfel, dacă ne uităm doar la politicile de securitate sau apărare națională, putem observa că există abordări diferite în ceea ce privește conceptul.

Pornind de la definirea acestuia se poate identifica o abordare multistrat a rezilienței: de la psihologie, și anume reziliența unui individ (Fleming & Ledogar, 2008) la securitate unde privim reziliență a unui stat în fața unor provocări complexe. În scopul al cercetării, vom considera acest concept complex ca un mijloc de a genera securitate națională și comunitară.

MRR este un instrument cheie al NextGenerationEU (Comisia Europeană, accesat decembrie 2021) care, împreună cu alte mecanisme de finanțare ale UE, cum ar fi Politica de Coeziune, oferă statelor membre ale UE sprijin financiar pentru dezvoltarea unor economii și societăți puternice. Atât MRR, cât și Politica de Coeziune au ca punct de plecare prioritățile stabilite de Comisia Europeană, astfel cum au fost adoptate de Parlamentul European. De asemenea, trebuie remarcat faptul că cele două politici oferă fonduri cu scop diferit, întrucât vizează dezvoltarea prin țintirea unor activități și obiective diferite.

MRR este fundamentat pe șase piloni principali: tranziția verde, transformarea digitală, creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, coeziunea socială și teritorială, sănătatea și reziliența economică, socială și instituțională, politicile pentru următoarea generație. Bugetul disponibil este de 723,8 miliarde EUR, împărțit în împrumuturi sau granturi. În conformitate cu principalele ambiții stabilite în Green Deal și Green Agenda, 37% din suma totală vizează tranzițiile verzi și 20% transformarea digitală. Astfel, statele membre ar trebui să includă proiecte care să abordeze aceste obiective în planurile lor naționale. De asemenea, este la latitudinea autorităților naționale să decidă dacă solicită în principal împrumuturi sau granturi și suma pe care o vor solicita din UE (Regulament Comisia Europeană, 2021).

După procesul de consultare și unda verde oficială primită de la Consiliu, statul primește o pre finanțare pentru granturi și pe împrumuturi. Chiar dacă elaborarea Planului Național de Recuperare și Reziliență (PNRR) pare a fi clară, practica a arătat că statele întâmpină dificultăți și multe PNRR-uri au fost trimise înapoi autorităților naționale pentru a fi reformulate, în unele cazuri versiunea finală fiind cea rezultată în urma mai multor astfel de runde de negociere (Regulament Comisia Europeană, 2021). Politica de coeziune contribuie la consolidarea într-un mod armonios a coeziunii sociale, economice și teritoriale a UE. Scopul este reducerea dezechilibrelor, oferind astfel fonduri țintite pentru investiții în infrastructură, capital uman, capacitate instituțională. Politica a fost reformată pentru a include 5 obiective politice, printre care verde și digital (Politica europeană de reziliență, 2021).

Cele două mecanisme de finanțare sunt importante în contextul articolului, deoarece ele se completează reciproc. În acest caz, statele pot alege dacă vor folosi Fondul de coeziune sau MRR.

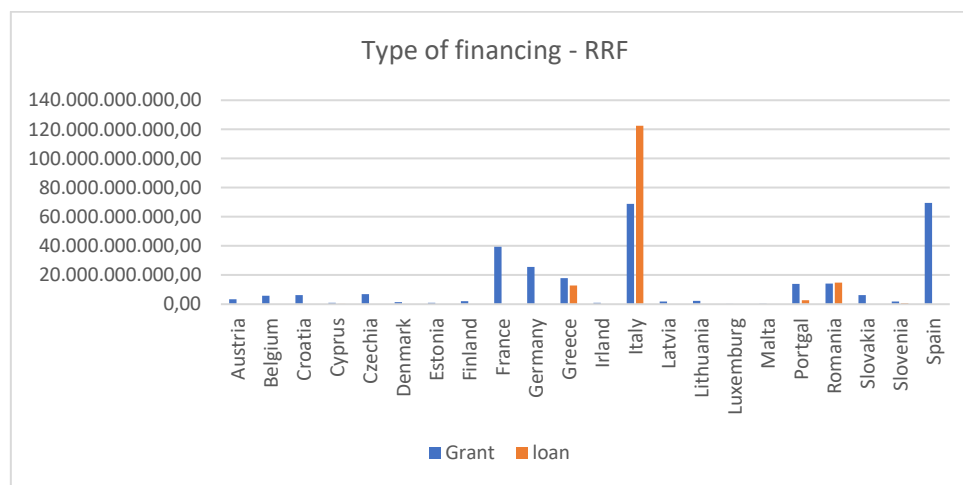
De asemenea, au libertatea de a alege cum să coroboreze cele două fonduri. Dacă acordul privind politica de coeziune nu este încă finalizat de majoritatea statelor, acordurile privind MRR sunt în mare parte semnate. Astfel, putem avea o imagine de ansamblu asupra modului în care statele au decis să utilizeze fondurile, fapt care poate indica în același timp ce tipuri de proiecte nu vor fi incluse în politica de coeziune, sau vor fi incluse cu o sumă diminuată.

2. STRUCTURA MECANISMULUI DE FINANȚARE

Statele își construiesc planurile naționale pe baza raportului de țară și a recomandărilor naționale. Astfel, ele au generat diferite viziuni în accesarea acestor fonduri. Astfel cum reiese din datele prezentate în Graficul 1, țările au avut libertatea de decizie cu privire la suma pe care o vor primi de la UE sub formă de împrumut sau grant, iar abordarea a fost diferită. Este evident că majoritatea țărilor au optat pentru grant și doar câteva țări au solicitat împrumuturi. Cel mai relevant caz este al Italiei care a solicitat un împrumut de 122 de miliarde EUR, cu o finanțare totală de 191,5 miliarde EUR (Planul Italiei de recuperare și reziliență, 2021) Italia este urmată de România (14,09 miliarde EUR) și Grecia (12,7 miliarde EUR).

Pe de altă parte, din Figura 1 este reiese că unele state au fost mai abile în atragerea fondurilor oferite prin granturi. Acesta este cazul Franței, care primește 39,4 miliarde EUR în granturi sau al Spaniei 69,5 miliarde EUR. Aceasta indică două aspecte. În primul rând, unele țări au înțeles mai bine tipul de proiect pe care trebuie să-l depună și au reușit să emuleze proiecte mai bune și mai adecvate priorităților MRR. În al doilea rând, unele țări au solicitat fonduri reduse. Acest lucru ar trebui coroborat cu dimensiunea țării, dar și cu capacitatea acesteia de a absorbi și de a utiliza alte fonduri UE. De asemenea, există un decalaj mare între cel mai mic PNRR ca valoare – Luxemburg 93 milioane EUR și Italia – 191,5 miliarde EUR. De fapt, există doar șapte NRRP care depășesc 10 miliarde EUR și doar șase au solicitat și un împrumut. Acest lucru indică faptul că țările au luat în considerare nevoile lor, dar și oportunitatea de a utiliza alte mecanisme de finanțare în acest scop.

Figura 1 – Tip de finanțare MRR

Sursa: proiecție proprie în baza rapoartelor Comisiei Europene

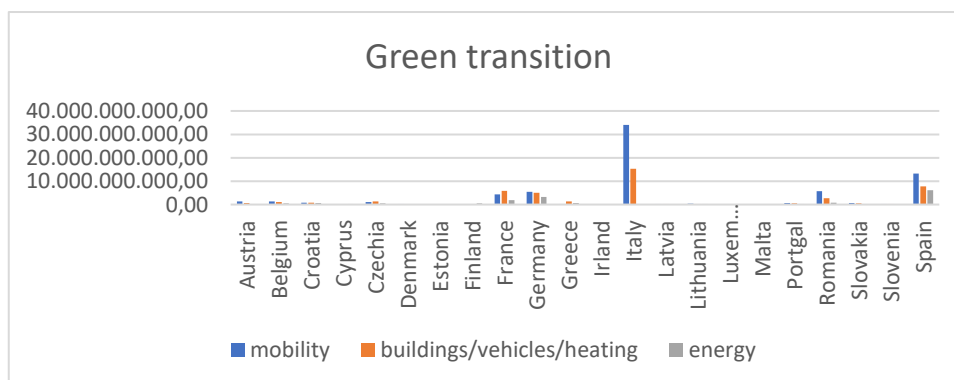
3. DISTRIBUȚIA FONDURILOR PE TRANZIȚIE DIGITALĂ ȘI VERDE

Din totalul finanțării, peste 50% din sume sunt alocate pentru tranziția verde și digitală. În scopul prezentei lucrări, am urmărit principalele direcții de finanțare pentru fiecare dintre prioritățile menționate, încercând să identificăm punctele comune între planurile naționale. De asemenea, ca metodologie, am folosit fișele informative, întrucât evaluarea lor în întregime este complexă și face parte dintr-un studiu mai amplu în curs de dezvoltare. Chiar dacă datele nu sunt absolute, sunt suficiente să identificăm principalele proiecte propuse de statele membre pentru această etapă a tranziției ecologice sau transformării digitale. În același timp, o analiză exhaustivă este dificil de realizat deoarece există domenii care se suprapun și ating astfel mai mult de un obiectiv (Darvas et al, 2021). Punctul slab al acestei abordări este că anumite date nu sunt complete. Chiar și așa, datele sunt concludente pentru o analiză privind modul în care statele au construit PNRR-urile ca întreg.

Pentru tranziția verde, am luat în considerare trei piloni principali: mobilitate, eficiența energetică a clădirilor, încălzirea și vehiculele verzi, și proiectele de energie verde. În categoria mobilității, majoritatea țărilor au propus soluții de transport verde precum căile ferate, inclusiv modernizarea celei existente și electrificarea lor, dar și dezvoltarea unora noi. Transportul urban verde este de asemenea inclus în această categorie, iar statele au alocat sume consistente în această direcție (Planul Național Comisia Europeană, 2021). Eficiența energetică a clădirilor private și publice a fost o direcție de finanțare avută în vedere de toate Planurile Naționale, unele dintre ele oferind fonduri substanțiale pentru acest proces. În unele cazuri, aceasta a fost corelată cu reconstrucția clădirilor afectate de cutremure, cum ar fi cazul Croației (Planul Național al Croației, 2021). Investițiile în energie sunt în general corelate cu producția și infrastructura energiei pe bază de hidrogen (Planul Național al Franței, 2021) sau cu alte surse de energie verde – solară sau eoliană (Planul Național al Spaniei, 2021) a infrastructurii energetice și a conectivității, cum ar fi proiectul EuroAsia Interconnector din Cipru (Planul Național al Ciprului, 2021).

La acești piloni se adaugă și managementul deșeurilor și al apei pentru care statele au solicitat fonduri în funcție de nevoie și corelate cu situația gestionării deșeurilor în țările lor. În acest caz, ca și în altele, există diferențe considerabile între statele membre, cererea fiind corelată cu nevoile specifice ale statelor. De exemplu, România a solicitat fonduri pentru managementul deșeurilor și gospodărirea apei întrucât la aceste categorii se află mult sub media UE, iar fondurile anterioare nu au fost suficiente pentru a acoperi nevoile naționale în acest caz.

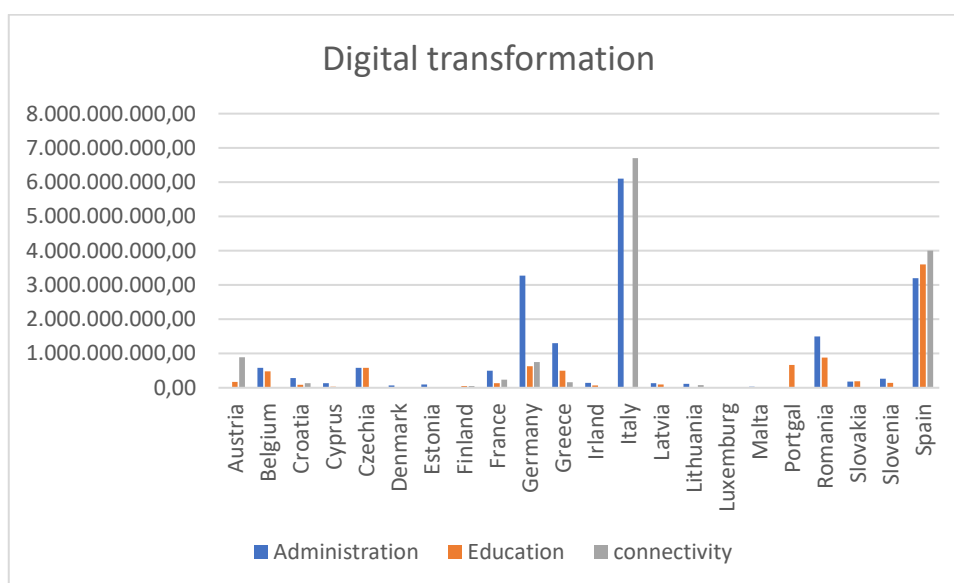
Figura 2 – Tranziția verde

Sursa: proiecție proprie în baza rapoartelor Comisiei Europene

Tranziția digitală se concentrează în jurul digitalizării administrației publice, a educației și a conectivității. Toate planurile naționale au inclus proiecte privind educația adresate digitalizării, fonduri incluse în graficul 3 și, de asemenea, fonduri pentru construirea de abilități și competențe, în corelație cu nevoile pieței și cu evoluția societății. Digitalizarea administrației primește o atenție considerabilă în planurile naționale cu alocarea de sume considerabile pentru bazele de date digitale și interconectate, serviciile publice digitale sau securitatea datelor. De asemenea, trecerea la noi tehnologii este prevăzută prin aceste planuri naționale cu sume considerabile alocate tranziției 5G, crescând accesul la internet în mediul rural sau către securitatea cibernetică. Fondurile sunt, de asemenea, alocate pentru tranziția IMM-urilor spre digital.

Figura 3 – Tranziția digitală

Sursa: proiecție proprie în baza rapoartelor Comisiei Europene

4. CONCLUZII

Din datele prezentate este evident că statele au rațiuni comune în construirea PNRR-urilor prin abordarea unor probleme similare ale tranziției ecologice și digitale. Dar este, de asemenea, evident că există diferențe considerabile care au un substrat diferit. Există o minoritate de state care au solicitat împrumuturi. În acest caz, proiectele incluse în împrumuturi ar fi putut fi finanțate prin Politica de Coeziune, precum de drumuri și autostrăzi. De exemplu, România a inclus peste 420 km de infrastructură rutieră. În acest caz, nu este clar de ce aceste proiecte nu au fost incluse în propunerile din cadrul politicii de coeziune.

Un alt aspect relevant este faptul că majoritatea statelor au solicitat fonduri pentru implementarea reformelor necesare pentru tranziția climatică și digitală, iar zonele vizate sunt similare, dar ajustate nevoilor naționale. Putem concluziona că există o filozofie în construirea planurilor naționale și că acestea sunt direct legate de prioritățile ecologice și digitale. Este discutabil dacă statele au abordat principalele probleme cu care se confruntă sau dacă reformele și

fondurile vor fi suficiente pentru ținta dorită. Pe de altă parte, Politica de Coeziune va oferi fonduri complementare, care vor ajuta statele să atingă obiectivele și țintele stabilite de stat și UE.

MULȚUMIRI

Articolul de față prezintă date parțiale dintr-o cercetare mai largă privind PNRR-urile, și modul cum acestea sunt corelate cu Politica de Coeziune

Bibliografie:

John Fleming and Robert J. Ledogar (2008), Resilience, an Evolving Concept: A Review of Literature Relevant to Aboriginal Research, *Pimatisiwin*. Summer; 6(2): 7–23

European Commission, Recovery and Resilience Facility https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en

Regulation (EU) 2021/241 of the European Parliament and of the Council of 12 February 2021 establishing the Recovery and Resilience Facility <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R0241&from=EN>

Regulation (EU) 2021/241 of the European Parliament and of the Council of 12 February 2021 establishing the Recovery and Resilience Facility <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R0241&from=EN>

2021-2027 EU cohesion policy, Priorities for 2021-2027 https://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/how/priorities

Italy's recovery and resilience plan https://ec.europa.eu/info/system/files/italy-recovery-resilience-factsheet_en.pdf

Zsolt Darvas, Marta Domínguez-Jiménez, Ashling Idé Devins, Monika Grzegorzczuk, Lionel Guetta-Jeanrenaud, Surya Hendry, Mia Hoffmann, Klaas Lenaerts, Tom Schraepen, Alkiviadis Tzaras, Victor Vorsatz and Pauline Weil, (2021) European Union countries' recovery and resilience plans, <https://www.bruegel.org/publications/datasets/european-union-countries-recovery-and-resilience-plans/>

RRF – National Plans, European Commission https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en

RRF – National Plans – Croatia https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/croatias-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – France https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/frances-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – Spain https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/spains-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – Cyprus https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/cyprus-recovery-and-resilience-plan_en

Michel Labori, Simion Costea (2011) *Le management des politiques de l'Union Européenne*, Prodifmultimedia, Paris

A New European Philosophy on Recovery and Resilience. The Recovery and Resilience Facility and the Impact over Member States.

Mihaela Daciana Natea^{1*}

¹ George Emil Palade University of Medicine, Pharmacy, Science and Tehnology of Târgu Mures. N.Iorga, no 1, Tg Mureș, Mureș County, România.

Abstract: *The EU offers different funds to member states for investments and development in infrastructure, governance, economy, and society. They are targeted towards the EU priorities and national necessities, offering the chance for member states and partner states to adapt to the new challenges. The COVID 19 pandemic tested states, societies and economies, and pinpointed towards needs which previously occupied a less important role in EU funding. Moreover, European states needed tailor made solutions for the post-crisis context, which will help them recover fast from the domino effect of the pandemic. All these were gathered in the Recovery and Resilience Facility, which, based on national plans, offer funds for a rapid recovery and investments in key sectors. The mechanism revealed an entire philosophy in approaching resilience and recovery, as, even if states followed the same rules in developing the plan, they oriented funds for different investments, reforms or activities. The present article overviews the manner in which states channeled their resilience and recovery plans, as they offer different philosophies in approaching recovery and resilience.*

Key words: *EU policies, Green Deal, Recovery and Resilience Facility, national security, resilience*

JEL Classification:

© 2021 Published by ACTA MARISIENSIS, SERIA OECONOMICA, Publisher University Press Târgu Mureș, issued on behalf of University of Medicine, Pharmacy, Sciences and Technology “George Emil Palade” from Târgu Mureș, Romania

*Corresponding author: Mihaela Daciana Natea
email: natea.d.mihaela@gmail.com

1. OVERVIEW OF THE RRF

The RRF was created as a mechanism for combating the effects of the pandemic crisis. It uses two key elements: Recovery and Resilience. The first concept is not a new one and poses little difficulties in a practical approach. There were numerous economic or social crises in history and the set of measures being applied now are based on past experiences. However, the concept of resilience is more complicated and complex, as there are numerous uses for the term, and every state applies it in a different manner. Even if the concept can be identified in international policies and national programmatic documents, its practical use is sometimes closer to a concept which sounds well than to a set of practical rules. Thus, if we look only at the national security or defense policies we can see there are different approaches regarding the concept.

Starting from its definition there can be identified a multilayer approach to resilience: from psychology, namely the resilience of an individual to security (Fleming & Ledogar, 2008), as resilience of a state in face of complex adverse challenges. As the purpose of the research we will regard this complex concept as a mean to generate national and community sustainability.

The RRF is a key instrument of the NextGenerationEU (European Commission Report, accessed in December, 2021), which, among other EU funding mechanisms, such as the Cohesion Policy, offers EU member states the financial support for developing strong economies and societies. Both RRF and the Cohesion Policy have as starting point the priorities set forward by the European Commission as adopted by the European Parliament. Also, it must be noted that the two policies offer funds for different purposes, as they aim at development by targeting different activities and goals.

For the RRF the six main pillars are: green transition, digital transformation, smart, sustainable and inclusive growth, social and territorial cohesion, health and economic, social and institutional resilience, policies for the next generation. The available budget is 723,8 billion EUR, divided into loans or grants. In line with the main ambitions set forward in the Green Deal and the Green Agenda, 37% from the total amount targets the green transitions and 20% the digital transformation. Thus, member states should include projects to address these goals for their national plans. Also, it is up to the national authorities to decide if they request mostly loans or grants, and the amount they will request from the EU (Regulation (EU) 2021/241, accessed on December 2021).

After the consultation process and the official green light from the Council, the state receives a pre-financing on the grants and on the loans. Even if drafting the National Plan for Recovery and Resilience (NPRR) seems to be clear, the practice has shown that states encounter difficulties and many NPRR have been sent back to the national authorities to be redrafted, in some case the final version being the result of several such rounds of redrafting (Regulation (EU) 2021/241, accessed on December 2021).

The cohesion policy contributes to strengthening in a harmonious way the territorial social and economic cohesion of the EU. The goal is to reduce imbalances, and thus offers targeted funds for infrastructure investments, human capital, institutional capacity. The policy was reformed to include 5 policy objectives, among which green and digital (EU cohesion policy, accessed on December 2021).

The two financing mechanisms are important in the context of the article as they complement each other. In this case, states can choose if they use the Cohesion fund or the RRF. Also, they have the freedom to choose how to corroborate the two funds. If the agreements on the

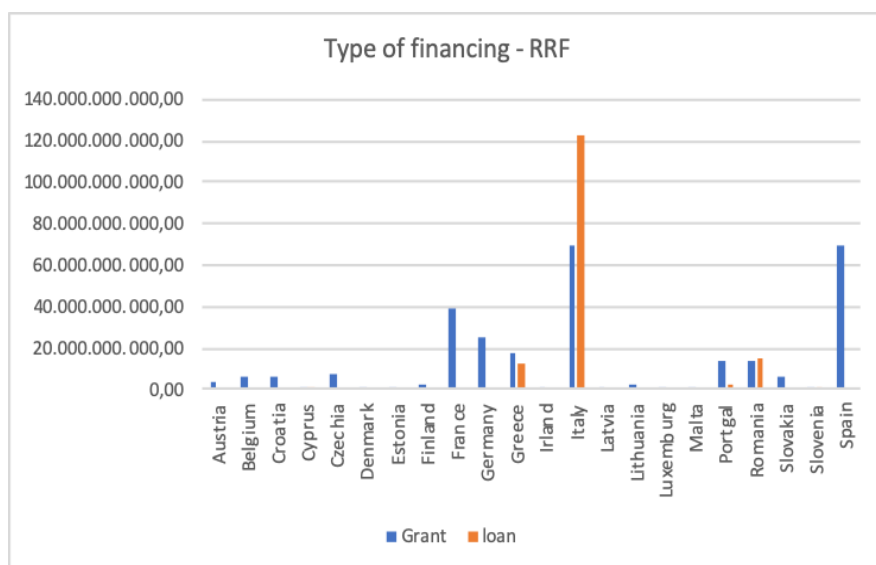
cohesion policy are not yet completed by most states, the agreements on the RRF are, most of them, signed. Thus, we can have an overview of the way states decided to use the funds which can indicate at the same time which type of projects will not be included in the cohesion policy, or will be included with a diminished amount.

2. THE STRUCTURE OF THE FUNDING

States build their national plans based on the country report and the national recommendations, and have presented different philosophies in accessing these funds. As the data presented in Chart 1 shows how countries decided on the amount they would receive from the EU in form of loan or grant. It is obvious that most of the countries opted for the grant and only a few countries requested loans. The most preeminent case is of Italy, which requested 122 billion EUR in loan, with a total financing of 191,5 billion EUR (Italy’s recovery and resilience plan, 2021). Italy is followed by Romania (14,09 billion EUR) and Greece (12,7 billion EUR).

On the other hand, it is obvious from Figure 1 that some states were more able to attract funds through grants. Such is the case of France, which receives 39,4 billion EUR on grants or Spain, which receives 69,5 billion EUR. This indicates two aspects. First, some countries understood better the type of project they needed to submit and managed to emulate better projects and more adequate to the priorities of the RRF. Secondly, some countries requested small funds. This should be considered in connection with the size of the country but also its ability to absorb and use other EU funds. Also, there is a big gap between the smallest NRRP – Luxemburg 93 mil EUR and Italy – 191,5 billion EUR. In fact, there are only seven NRRP that overpass 10 billion EUR and only six also requested a loan. This indicates that countries considered their needs, but also the opportunity to use other financing mechanisms for this purpose.

Figure no. 1 - Type of financing RRF

Source: own projection based on EC data

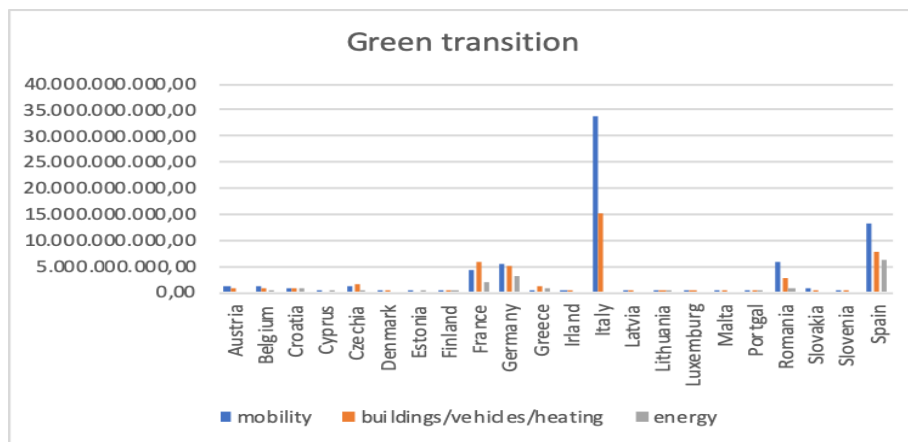
3. DISTRIBUTION OF FUNDING ON GREEN AND DIGITAL

From the total funding more than 50% are allocated to green and digital. For the purpose of this paper, we followed the main financing directions for each of the mentioned priorities, trying to identify the common grounds between the national plans. Also, as a methodology, we used the factsheets, as the whole assessment is complex and is part of a larger study under development at the moment. Even if the data is not absolute, it is enough to identify the main projects considered important by member states for this stage of the green transition or digital transformation. At the same time an exhaustive analysis is difficult to conclude as there are fields overlapping and thus touching more than one objective (Darvas et al, 2021) The weak point for this approach is that some data sets are not complete. Even as such, it is concluding for the approach of the states and for the RRF as a whole.

For the green transition, we considered three main pillars: mobility, energy efficiency of buildings, heating and green vehicles, and green energy projects. In the category of mobility, most countries considered green transportation solutions, such as railways, including the modernization of the existing one and electrification, and also the development of new ones. Green urban transportation is also included in this category, and states allocated consistent amounts in this direction (National Plans, European Commission, 2021). The energy efficiency of private and public buildings was a direction of financing considered by all National Plans, some of them offering substantial funds for this process. In some cases, this was correlated with the reconstruction of the buildings affected by earthquakes, such as the case of Croatia (National Plans – Croatia, 2021). The investments in energy are generally correlated with the hydrogen production and infrastructure (National Plans – France, 2021) or other green energy sources – solar or wind (National Plans – Spain, 2021) development of the energy infrastructure and connectivity, such as the EuroAsia Interconnector project in Cyprus (National Plans – Cyprus, 2021).

In addition to these pillars, there is also waste and water management, for which states requested funds based on their needs, and correlated them with the European targets in waste management in their countries. In this case, as in others, there are consistent differences among member states, as the request is correlated with the specific needs. As an example, Romania requested funds for waste management and water management as in these categories it is beyond the EU average level, and the previous funds were not enough to cover national needs in this case.

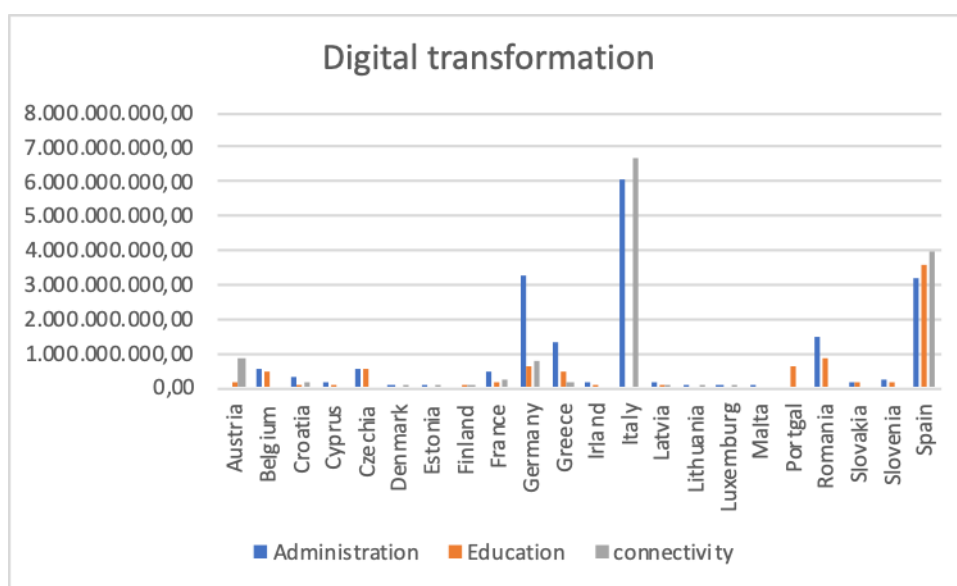
Figure no. 2 – Green Transition

Source: own projection based on EC data

The digital transition is concentrated around the digitalization of public administration, education and the connectivity. All the national plans included projects for education addressed to digitalization, funds included in Chart 3 and also funds for building skills and competences, in conjunction with the market needs and the evolution of the society. The digitalization of the administration receives considerable attention in national plans with states allocating considerable amounts for digital and interconnected databases, digital public services or cyber security. Also, the transition to new technologies is developed through these national plans with considerable amounts allocated to 5G transition, increasing the access to Internet in rural areas or towards the cyber security. Funds are also allocated to SME transition to digital.

Figure no. 3 – Digital Transition

Source: own projection based on EC data

4. CONCLUSIONS

From the presented data it is obvious that states have common grounds in constructing the NRRP by addressing similar problems of the green and digital transitions. But it is also obvious that there are considerable differences, which have different grounds. There is a minority of states which requested loans. In this case, the projects included under loans could have been financed through the Cohesion Policy, such as roads and motorways. For example, Romania included more than 420 km of road infrastructure. In this case, it is unclear why these projects were not included in the projects under the Cohesion Policy.

Another relevant aspect is the fact that most states implemented reforms in the climate and digital transition, and the targeted areas are similar, adjusted to the national needs. We can conclude that there is a philosophy in building the national plans and that they are directly connected to the green and digital priorities. It is debatable if states addressed the main problems they face, or if the reforms and funds will be sufficient for the desired target. On the other hand,

the Cohesion Policy will offer complementary funds, which will help states to reach the objectives and targets established by the state and EU.

ACKNOWLEDGEMENTS

The present paper is a part of a larger project which develops an analysis of the NRRP and how states use the RRF and the Cohesion Policy.

Bibliography:

John Fleming and Robert J. Ledogar (2008), Resilience, an Evolving Concept: A Review of Literature Relevant to Aboriginal Research, *Pimatisiwin*. Summer; 6(2): 7–23

European Commission, Recovery and Resilience Facility https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en

Regulation (EU) 2021/241 of the European Parliament and of the Council of 12 February 2021 establishing the Recovery and Resilience Facility <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R0241&from=EN>

Regulation (EU) 2021/241 of the European Parliament and of the Council of 12 February 2021 establishing the Recovery and Resilience Facility <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R0241&from=EN>

2021-2027 EU cohesion policy, Priorities for 2021-2027 https://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/how/priorities

Italy's recovery and resilience plan https://ec.europa.eu/info/system/files/italy-recovery-resilience-factsheet_en.pdf

Zsolt Darvas, Marta Domínguez-Jiménez, Ashling Idé Devins, Monika Grzegorzczuk, Lionel Guetta-Jeanrenaud, Surya Hendry, Mia Hoffmann, Klaas Lenaerts, Tom Schraepen, Alkiviadis Tzaras, Victor Vorsatz and Pauline Weil, (2021) European Union countries' recovery and resilience plans, <https://www.bruegel.org/publications/datasets/european-union-countries-recovery-and-resilience-plans/>

RRF – National Plans, European Commission https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en

RRF – National Plans – Croatia https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/croatias-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – France https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/frances-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – Spain https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/spains-recovery-and-resilience-plan_en

RRF – National Plans – Cyprus https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/cyprus-recovery-and-resilience-plan_en

Michel Labori, Simion Costea (2011) *Le management des politiques de l'Union Européenne*, Prodifmultimedia, Paris